

MARIJIN OGRAČEK

NA ČAST DETETI MARIJIKI

GA VREJUJE ZA NAŠO DEČICO

KLEKL JOŽEF, VP. PLEB.

V ČRENISOVCIH.

Izhaja vsaki mesec 8. na spomin 1. dečinskega dneva
septembra 8. leta 1931.

CENA NA SKŪPNI NASLOV LETNO 4 D.

Pišemo si.

Vnůkeca Martin Boboveca, širitela iz Lipovec sta jako ponosniva na Strica, šteri v Marijikinom ograćeki tak lepe navuke dečici davle. Med drůgim piše eden Strici: „ . . . moj mlajši brat, šteri ešče v šolo ne hodi, tůdi rad poslůša, kda čtem Marijikin ograćek i že nekaj zna od Jezuška i Marije. Najni dedek nama pravijo, naj radiva čteva. Oni vas — Strica — tůdi dobro poznajo. Oba radiva k meši hodiva i vsikdar vkůp Boga moliva.“

Űtroša Rufina i Ivan iz Sr. Bistrice naznanjata Strici, da oba stopita v Marijikino drůštvo „Deteta Marijike za treznost“. Oba komaj čakata, da dobita Marijikin Ograćek do rok.

Horvat Jožef iz Male Polane lepo pozdravlja Strica i sporoča, da si je v zadnjem snopiči s posebnim veseljom prešteo „Moč presvete krvi Jezušove“.

Jerebic Jožef iz Beltinec mi piše: „Ograćek vsi radi čtemo. Nabrao sam ešče 20 kotrig za bodočo bratovčino deteta Marijike. 70 kotrig sam vam že prle naznano. Prosim, od zdaj naprej mi pošilajte 33 M. ograćekov, ar sam pridobo ednoga novoga naročnika. Moja prva i drůga številka M. Ograćeka sta pri Vas ostali, ar sam ne prle po nje pišeo. Polletno naročnino 2 Din sam že plačao.“

Kak vidim iz toga je Jerebic najbolje navdůšeni i delaven širiteo. Le tak naprej. Midva šče nazadnje postaneva najbousiva prijatela. Beltinsko deco le dobro v redi mej! — Stric.

Rešitev zloženke od 6. snopiča.

telo	ka vsaki človek ma,
eden	brojka,
Bog	v nebesaj je doma,
Eskimi	mali lůdje, ki živejo na sevri,
božamo	vrloj stvari delamo,
oča	sladko ime za vsako dete,
gobe	v logi raste,
marela	proti dežji odpiramo,
Ivanci	ves v Slov. Krajini,
fala	za sprejete dare pravimo,
Abel	Adama i Eve sin,
Ljubljana	veliko mesto v našoj banovini,
Imre	negdašnje ime Mirka,
Mojses	ki spelao Izraelce z Egipta,
oster	radi smo, če je nož takši.

Rešitev vganke 7. snopiča:

I. Ka je to za poti?

II. Što hodi po toj poti?

I. Grlo je tista pot, po šteroj se prevozi mnogim i premnogim na žalost i nesrečo cela hiša, palača, vsa vrednost, živina, kda što to zapije.

II. Alkohol (vino, pivo, i. t. d.) se pretaka, vozi po toj poti.

Najlepše je rešila: Korošec Gizela, vučenica II. razr. v Šulincih, p. Gor. Petrovci. Dobi obečano nagrado.

Pravilna sta šče rešila: Nedelko Verona, Odranci št. 265, i Zver Vincenc, Odranci.

Rešitev so poslali: Kreslin Jožef, Gor. Bistrica, Šömen Franc, Črensovci, Kolar Bara, Črensovci, Salaj Marija, Črensovci, Horvat Jožef, M. Polana, Vrkan Anton iz Rakičana, Jerebic Jožef, Beltinci.

Rešitev vganke iz 6. snopiča so poslali: Godina Marija iz Srednje Bistrice, Ÿtroša Rufina i Ivan iz Sr. Bistrice, Vučko Martin i Ignac iz Dol. Bistrice, Bobovec Alojz iz Gančani.

Pravilna rešitev je sledeča: telo, eden, Bog, Eskimi, božamo, oča, gobe, marela, Ivanci, fala, Abel, Ljubljana. Imre, Mojzeš, oster. Prve črke iz teh reči dajo stavek:

Tebe, Bog, mi hvalimo.

Te vganke nišče neje rešo.

Pošta.

Vsoj dečici. Približavle se najlepši god naše drage zavetnice, Marijike. Približavle se rojstni den Marijikin: Mala meša 8. septembra. Znete, draga dečica, ka je lani bilo te den? Prvi dečinski den smo obhajali v Črensovcih. Prvo procesijo z podobov deteta Marijike smo meli lani te den. Samo deca je šla v procesiji z dihovščinov i pesmari. O kak lepo je bilo! Kak ponosno ste korakali v procesiji i kak goreče ste spevali i molili pri njej! Letos ponovimo to pali. Lani smo po procesiji meli senje, na šterom ste si lejko lepe reči nakupili za fal peneze. Vsaki je za dinar dosta dobo. Letos pa napravimo na trgi pri cerkvi v Črensovcih mesto senja lepo igro. Bomo se plodili pa vrteli, pa spevali, da de se neba i zemla veselila. Pripravljajte se na to veselje! — Stric.

Širite

Marijikin Ograček!

Lepšega dela si nemore najti

naša dečica!

VGANKE.

I.

..... ime potoka v Slovenskoj Krajini,
..... ka v tom potoki živi,
..... žensko ime staroga zakona,
..... časopis Slov. Krajine,
..... pohištvo v sobi,
..... najbouša pijača,
..... kak se malo dete hrani,
..... najmočnejši sosed Jugoslavije.

Prazne linije izpunite z odgovorom! Iz prvih črk vsake reči dobite ime narodnozavedne občine v Slov. Krajini. Trije, štiri najbouše rešijo, dobijo nagrado častite sestre prednice iz Golnika.

II.

Poiščite, ka je skritoga!

Priloga M. Lista i ž njim Novin.

Cena na skupni naslov letno 4 Din.

Kakše detece je bila Marijika?

Marijika je živela iz vere. Ka to pomeni, ka je Marijika živela iz vere, po veri? To teliko pomeni, ka vse tisto, ka je vervalo, je zednim tudi z djanjom pokazala. Marijika je vervalo, ka je Bog vsepovsedi navzoči. Zato je pa vsikdar mislila na njega. Gda je bila v hiši notri, si je zmisliła: Bogec so tū, vrla bom. Gda je bila na polji, je ravnotak napravila. Gda je bila velika tema, ali strašno grmelo i se je bliskalo, si je zmisliła: Bogec so tū poleg mene, vse to se godi po njihovej voli, nikaj se nebom bojala, i nese je. Gda je bila pri igri vesela, ka se je z pajdašicami igrala, vrtela, kamenčke prebiralala i za kaj poštenoga kda so se šle, je vsikdar pravila pajdašicam: Bogec nas gledajo, bodimo vesele, ar so oni tudi veseli i nikaj grešnoga ne delajmo, ne svajujmo se, ne norčarimo se, ne pošikavlimo i ne bijmo se! Pa tak je Marijika dosegnola, ka kde je ona bila poleg, tam so se z dečicov vsikdar sami angelci boži igrali. Angelci so najmre sluge boži i kde se Bogi služii, tam so oni poleg. Ar je Marijika s svojim igranjem i s svojim celim življenjom vsikdar misliła na Boga i njemi služila, zato so angelci vsikdar bili v njej družbi. Kak srečen je bio, ki je bio v njej družbi! Kak srečno si detece drago, če nasleduješ Marijiko i misliš vsikdar, ka te dober Bogec gledajo, ka so poleg tebe! Če boš tak delalo, drago detece, te ne boš grešilo, te boš melo vsikdar čisto dušo, te de te Marija veselo gledala z nebes i te do se angelci dragevole pri tebi zdržavali. Zivi, ljubleno detece po veri! Vse,

ka si se navčilo, iz katekizma i biblije, vse to prenesi v življenje. Si se včilo, ka je Jezuš v Oltarskom Svestvi, v cerkvi navzoči. Obišči ga rado i jemli ga gostokrat k sebi! Si se včilo, ka Bog vsaki greh pokaštiga. Ogibli se zato greha bole ka kače. Čulo si, drago detece, ka je Marija mati boža i tvoja mati. Lübi jo zato kak lastno mater i njej vse zavüpaj. Vse prosi od nje i vse njej daj, vse tak včini kak mamiki svojoj delaš, samo na veselje njej bodi i nikdar ne na žalost! Kajkoli potrebüješ, vse prosi od Marije. I kajkoli teži tvojega ajteka ali tvojo mamiko, ali tvoje bračeke i sestrice, vse to iznesi pri Mariji, svojoj nebeskoj mamiki i domačim vsem toisto priporačaj, naj vse izročijo Mariji i naj se popolnoma vüpajo v njej. Najbole pa tak živi po veri, drago detece, ka boš živelo samo za nebo, za večno zveličanje, ar smo samo zato stvorjeni.

Širitelom Marijikinoga Ogračeka na znanje!

Dragi širitelje i širitelice Marijikinoga Ogračeka! Draga nam mladina! Približava se Mala meša. Znete, ka se je na te den zgodilo pred dobrimi dvejezero leti? Te se je narodila naša sladka Marijika. Te svetek je den njenoga rojstva. Te den bi radi ustanovili našo lepo bratovčino Deteta Marijike. Zato vas lepo prosim, pošlite notri najkesnej do 25. avgusta iz vsake fare število dece, štera bi pristopila k bratovčini Deteta Marijike. Dužnosti bratovčine so se napisale v junijuškoj številki Ogračeka. Prečtite dobro to številko i dečico pitajte štero šče pristopiti i potem na ednoj karti nam javite, keliko se jih javi za to lepo bratovčino, za to lepo vojsko Marijikino, z šterov bomo šli kuražno proti hüdobiji, proto pijanosti, proti nečistosti i nevernosti.

Javite vse na naslov: *Marijikin Ograček, Črensovci, Slov. Krajina*. Mam že lepi šereg prijavlenih, a ka bo vsaka fara zastopana, zato nam javite do 25. avgusta broj prijavlenih.

— Vredništvo M. Ogračeka.

Marijino vnebovzetje.

Sredi avgusta, kda jaboka, slive i drügi sad najbolje zorijo, te je svetek Marijinoga vnebovzetja. Ravno tak tüdi na poli vse zori, ka je jesensko. Zdaj si pa poglednimo, kak je v cerkvenom leti. Cerkvno leto je malo naprej od navadnoga — svetskoga. V sredini avgusta je že v cerkvenom leti jesen. Draga deca, vi dobro znate, ka se v jeseni dela. Vse silje se domov spravla. Tak bi lahko tüdi pravili od jeseni cerkvenoga leta. V tom časi obhaja sv. Maticerkev velki i zvišeni svetek žetve. Najdragši sad, ki je dozoro na polanaj božega kralstva, se na te svetek vzeme v nebo i to je: Blažena Devica Marija.

Mi ne svetimo 15. avgusta samo Marijnoga vnebozastopenja, nego poleg toga ešče tri druge reči i to: Na te den je Marija vmrla za to zemelsko življenje i prišla v nebesa. Poleg toga svetimo tudi Marijino koronanje za kralico vseh svetcev. Zvün toga misli sv. Cerkev, da je Marija s telom v nebo vzeta. Vse to se na te svetek obhaja.

Cerkveni vučenjak sv. Ivan Damaščan nam piše sledeče od Marijine smrti: Na den Marijine smrti so se vsi apoštolje zvün sv. Tomaža zbrali v Jeruželemi. (Apoštolje so te bili raztepeni daleč naokoli, da so včili Kristušovo vero.) Kda so vsi bili navzoči pri Mariji, so angeli med nebeskim spevanjom sprevedili Marijino dušo v krasote nebeskoga Oče! Njeno telo so pa apoštolje v ogradi Getzemani shranili. Na tom ogradi se je čulo tri dni spevanje blaženih duhov. Po treh dnevaj je prišeo k grobi tudi Sv. Tomaž apoštol. Na njegovo prošnjo so grob odprli, a tela so ne našli. Najšli so samo obleko i dišave. Iz toga so apoštolje skleпали, da je bilo tudi Marijino telo v nebo vzeto.

Ešče edno reč bi vam rad povedao draga deca! Na te den se v evangelijumi šte, da si Marija (Magdalena) „najbouši deo izvolila, ki se joj ne vzeme“. Šteri pa ji „najbouši deo“, B. D. Marije? Mislim, ka vsi vgonite, to je dušno zveličanje. Ka pa naj mi včinimo na te svetek, da se Marijiki povidimo? Nasledovati jo moremo, tak moremo delati kak ona. Ravno prle sam vam pravo, da si je Marijika izvolila „najbouši deo“. Tudi mi moremo tak napraviti. Ka je pa za nas „najbouši deo“ tu na zemli? Postati moremo deca boža, naša duša mora biti negda ob smrti vzeta v nebo. Vse to pa dosegnemo s gostimi i vrednim sv. prečiščavanjem.

Zato najbolje posvetimo te tak velki Marijin svetek, če primemo sv. obhajilo.

Kakši je Jezušek?

Jezušek je neskončno bogat. Ti detece, tvoji starišje, vaša vrednost, vse vrednosti sveta, cela neba i zemla, to vse je njegovo. Zakaj pa te prebiva skrit v malom omareki v cerkvi, i zakaj je bio zadoyolen z jaslicami v Bethlehemi i zednov malov kučicov Nazareti? Zato drago detece, ar te *najbogatejši Jezušek lübi siromaštvo*. On šče biti siromak, ka bi tudi ti detece lübil siromaštvo. On je z malim zadovolen, ka bi ti ravno tak bilo. On neje želo bogastva, ka ga ti tudi ne bi? Pa zakaj on tak dela? Zato drago detece, ar *kem vekši siromaki* smo na tom sveti, tem vekši bogatini bodemo v večno lepoj nebi. Lübiamo zato naš prosti siromaški stan. V nebi bomo meli vsego do vole.

Voda tekla . . .

Voda tekla, voda tekla,
kaona, motna vodica . . . .
Deklica se v njo zagledla
i njej spadla suzica.

Suza se je zalejala . . . .
Voda se je ščistila . . . .
Je pokorno dekla djala:
„Mame več non žalila“.

Srčen.

Marijina družba v misijoni Rombo.

Pobožne čarne deklice verno služijo kraljici vseh narodov. Kak lepa je kat, vera, ki nas vse narode drži po dobroy materi Mariji!

Spoznajte svojega sovražnika, draga dečica.

Zdaj smo pa toga sovražnika človečanstva, alkohol, že spoznali! Pa pitali te, draga dečica, ka pa koristi nikših nema. O pač! Nekaj jih ma. Krivice njemi ne smemo delati. Dobro tekne, če je ne prekisli, prijetno se prileže, človek se počuti po njem okrepčanoga. I dober družabnik je: lüdi vküp vabi i jih vküp drži, jih spravi v dobro volo i jim razveže jezike. To je pa tüdi vse, ka ma na sebi dobroga. Alkohol je samo poživilo i nikaj drugoga. To je čista istina.

Alkohol je za zdravje i življenje ne potreben. Nasprotno što ga ne pije, je bole zdrav i zavarüvan pred betegom.

Zato, draga dečica, ne pijmo alkohola, ar več škodi zdravji, kak hasni. Najhüjše pa je to ka po njem si napravimo telo i düšo. Če bomo pa trezni, ostanemo zdravi na teli i düši, ka de nam vsem na hasek.

Ali da alkohol moč?

Pijača da moč! To je tisto trdno prepričanje, štero je potegnolo v pijančuvanje posebno delavstvo. Če si ga ne spijem edne kupice, kak bom delao? Što šče je ne čuo te reči? Mi pa pravimo: Pijača v istini ne davle nikše moči.

Ka, nikše moči? Ka boš to gučao, če pa čütim, kak me pijača krepča, tak pravi vnogi. Pa je tüdi to ne istina. On se čüti v istini pokrepčanoga, moči pa nema nikaj več; te občütek pa ostane tüdi za malo časa. Pijača pa ma to lastnosl ka dela človeka zaspanoga. Što je šče ne tega posküso? Po pijači se dobro spi.

Pa zakoj se ne čütimo po pijači stalno pokrepčane? Zato, ar alkohol v krvi zavre, požene srce, ka hitrej bije. Hitro na to pa moči telko bole spadnejo i opešajo. Kak za telovno tak tüdi za düševno delo napravi alkohol dosta škode. Dognano je, da tisti, šteri ne pijejo, zdržijo duže časa. Zato, draga dečica, ne pijmo alkohola. Brez alkohola je človek gibčnejši, leži dela i leži prenaša vremenske neprilike.

Ali alkohol segrevle?

Ne je to istina. Alkohol samo krv zvalovi, razdraži i jo požene do kože, ka se pozna, da majo pijanci rdeča lica posebno pa nose. Gda se človek napije, se čüti segretoga, vročega, a s tem se telo ravno shladi. Što največkrat zmrzne? — Pijanci!

Ali alkohol gasi žejo?

Ne je to istina! To slüžbo opravla jako slabo. Alkohol vleče vodo ka je v teli na sebe i s tem žejo šče povekša. Pravijo, ka vino pogasi žejo! Nikelko že, pa to včini voda, ki je v vini ne pa alkohol.

Ali preganja skrbi?

Prav to je tisto, zakaj lüdje tak pijejo. Mislijo, ka v pijanosti pozabijo na vse skrbi. Da pa to nikaj ne pomaga. Dokeč je človek pijan, pozabi v istini na vse skrbi, a gda se pa strezni, je pa vse pred njim. To je slaba tolažba. Takša zapravi peneze i si pripravi šče več skrbi.

Ali alkohol zdravi?

Kak naj alkohol zdravi, če je pa pravi čemer! Čemeri so včasi tüdi koristni, sezna, če se jemlejo po mali. Zato pravijo doktorje, ka bi smeli meti žganico samo po lekarnaj — v apotekaj,

Milost, vsmilenje, moj Jezuš, v zdajšnjih nevarnostih!
Pokrij nas s svojov svetov krvjov! Amen.

V Marijkinom ograçeki.

Visoko nad zlatimi mavricami (boža doga) je eden jako lepi ograçek. Plot je močen in njegov najlepši kras je to, ka je od znotraj ves zlati, zvunaj pa je ves v strašnom trnji, po šterom se plazijo gnūsne kače. Dverice v ograçek so vse zlate i je lejko že vidi od daleč vsaki, što samo šče priti v ograçek. Pri dvericaj stoji velki i lepi angeo. Njegov gvant je ves iz srebrnih niti. Ščit i čelada sta zlativa. V roki drži vago, v drugoj pa strašen meč. Ž njim preseka vsako kačo, štera bi štela iti v ograçek. Tüdi odpira pa zapira dverice tistim, ki smejo v ograçek.

Gredice v ograçeki so jako lepe. Tam vse raste ka si želeš. Poti pa so tak lepe, ka se jih ne moreš nagledati. Po njih vozijo angelčki najlepša kočije i igračke. Povsod pa je puno lepih belih lilij. Tam nega žalosti, je pa samo velko veselje i prepevanje. Če pa dverice, štere majo puno zlatih zvončkov, zacinkajo, te pribeži k dvericam krasna deklica, lepa, obdana od svetlobe, okoli glave njoj sija najlepših dvanajst zvezdic. Angeo ki je na straži, jo vsikdar lepo pozdravi i pravi: „Zdrava Marija, edna düšica je prišla v tvoji ograçek, zdrava Marija.“

Ta lepa deklica je Marija. Vsako detece vzeme v te lepi ograçek i zapove angelčkom, naj toj düšici dajo vse, ka si žele, vse igračke, vse ka je najbošega i ka düšico najbole veseli.

Marijika je tam z angelčki i z dečicov jako vesela. Včasi pa ide Marijika k ograçekovim dvericam i gleda, če že pride skoro kakša düšica k njoj. Tam daleč Marijika vidi, ka hodi dosta düšic po potaj, štere ne pelajo k ograçeki, nego te düšice idejo raj v trnje i med kače. Marijika, gda vidi to, se milo joče, jočejo pa se tüdi angelčki — düšice pa se smicajo po trnji i kače jih pikajo pa strašno kričijo za pomoč. Srečna, štera zdaj išče dverice i pot, štero je zgübila.

Marijika vsigdar išče dečico i jo zove k sebi. Rada bi vsakomi dala veselje in bogastvo, šteroga ma Ona neizmerno dosta in vsega, ka si zaželejo düšice.

Dečica, bogajmo Marijiko, poslušajmo njeni glas, gda nas zove i hodmo v njeni ograçek. Ne hodmo po drugoj poti, samo po Marijikinaj poti hodmo i ta je, da hodimo radi v njeni ograçek. Trnje i kače so zapelivci, ki nas vabijo v svet i ščejo, ka bi nas vkradnoli Marijiki, ona pa se te jako milo joče za nas.

Molimo radi Boga i prosimo Marijiko, naj de vsako detece rado šlo v Marijikin ograçek, ne pa med trnje i kače. Tak de nas Marijika rada mela i se nas bo dosta veselilo vküper v njenom ograçeki, v nebesaj.

Prvo sv. obhajilo.

(Misijonski dogodek iz Afrike.)

Tam daleč v Afriki v divji poganski deželi je misijonar pripravljaval male zamorske otroke na prvo sv. obhajilo. Mali črnici so z veliko radostjo pričakovali ta lepi dan, praznik prvega sv. obhajila. Pa, ah, kaj se je zgodilo?! Na predvečer velikega dneva je divji sosedni rod napadel njihovo vas in odpeljal njihovega belega očeta misijonarja v suženstvo.

Na belo nedeljo zjutraj so privlekli divjaki misijonarja pred ogenj v sredi vasi, da bi ga tam umorili. Okrog ognja so plesali divji ples in na koncu so hoteli izvršiti grdo dejanje. Pa glej čudo! Kaj vidijo divjaki? Cela vrsta malih zamorskih otrok iz sosednega rodu se je bližala. Poglavar stopi pred nje in osorno zagrmí nad njimi: „Kaj hočete? Kaj iščete? Kako ste se predrznili semkaj v mojo vas priti?“ Otroci so pa namesto odgovora samo gledali okrog na vse strani po vasi. Naenkrat ugledajo zvezanega svojega dobrega očeta misijonarja. Uderejo kar hitro k njemu. Pokleknejo okrog njega, mu poljubujejo roke, noge, obleko in vzklikajo: „Dobri oče! Daj nam ljubega Jezusa! Daj nam sv. obhajilo. Danes je bela nedelja. Ali ne veš več, kaj si nam obljubil? Glej, prišli smo k tebi, da nas obhajaš!“

Divji poglavar in njegovi vojščaki so čudeč se gledali ta prizor in poglavar je osorno zaklical.: „Kaj hočete od njega?“

„Obljubil nam je velik dar, spomin za današnji dan“, odgovoré pogumno mali otroci. „Hočemo, da izpolni svojo obljubo. To ga prosimo.“

„Kaj vam je obljubil? Kak dar? Zlato? Bisere?“ izprašuje naglo in radovedno poglavar.

Še veliko več! Maševal bo in dal velik dar. Pusti ga maševati“.

„Hočem videti! Toda če niste govorili resnice, boste ž njim vred skupaj umrli“.

Mladi zamorčki si želijo z očetom misijonarjem umreti, pa bi poprej bili radi obhajani, bi radi prejeli Jezusa v prvem sv. obhajilu.

Divjaki odvežejo misijonarja, mu prinesejo ugrabljeni prenosljivi oltar in kelih ter mašno obleko in mu zaukažejo, naj začne deliti otrokom zaželeni dar. Radovedno in začudeno so gledali, kako misijonar mašuje. Mislili so, da je to čarovnija, in bo na koncu zlato in bisere pričarala.

Misijonar je vedel, da zadnjikrat v življenju mašuje. Podelil je svojim malim zamorčkom sv. obhajilo. Kako so bili srečni, kako veseli! Dobili so Jezusa! Imajo ga pri sebi v svojih srčkih. Zdaj pogumno pričakujejo smrti. Postali so namreč vsi mučenci. Ko je poglavar divjakov videl, da ni ne zlata ne biserov, je zapovedal svojim vojakom misijonarja in vse male zamorčke poklati.

Z Jezusom okrepčane so male zamorske dušice zletele v nebesa, kjer so takoj prejele mučeniško krono.

Sveta Terezija Deteta Jezusa.

IV. Vsa za ljubo Mater božjo.

Svoje prve sv. spovedi se Mala Terezija spominja v svojih spisih takole: „Prav dobro se spominjam opomina, ki sem ga prejela. Rekli so mi, da naj goreče gojim pobožnost k preblaženi Devici Mariji in sklenila sem tudi trdno, da hočem s podvojeno zvestobo in nežno ljubečo vdanostjo častiti nebeško Mater, ki sem ji bila vendar že davno podarila svoje srce in svojo ljubezen!“

L. 1883 je težko obolela. Če se ji je zdravstveno stanje malo izboljšalo, je najrajši pletla za ljubo Mater božjo venčke iz marjetic in spominčic. — Bilo je meseca majnika in vsa narava je bila polna vonjajočih pomladanskih cvetov, le Mala bela Cvetka je venela. Vendar ji je že žarelo svetlo Solnce in to je bil čudodelni kip preblažene Device. Kolikokrat, o kolikokrat se je Mala Cvetka ozrla na to blaženo, srečo obljublajočo Zvezdo... Dolgo je že prosila sama in so prosili domači zanjo. Tedaj je njen dobri Oče naročil devetdnevnicu v pariški cerkvi Naše ljube Gospe Zmagalke. Bilo je v nedeljo med noveno. Mala Terezija je trpela neizrekljivo. Postaljo ji je tako hudo, da je mislila, da umre od bolečine in nedopovedljivega skrivnostnega strahu. V teh težkih trenutkih se je še enkrat obrnila na svojo nebeško Mater in prosila jo je z vsem srcem usmiljenja.

In glej, nenadoma je kip oživel. Slika preblažene Device je zažarela v čudoviti lepoti, ki je nobene človeške besede ne morejo izraziti. Njeno obličje se je svetilo v sijaju nebeške dobrote in ljubezni, dá, neizrekljivo — nežne skrbnosti. Najbolj pa je prevzel Malo Cvetko njen blaženi, nebeško — sladki smehljaj. In naenkrat je bila Terezija prosta vseh dušnih bojzani in vsega trpljenja, le dve veliki solzi sta se utrnili iz njenih oči in rahlo padli na njeno ležišče. To so bile solze blažene sreče in nadzemske tolažbe. Sveta Terezka je bila mnenja, da ji je bil to bolezen povzročil hudobni duh, sedaj pa je moral bežati, ker je nanjo padel žarek Jutranje Zvezde in jo napolnil z novim življenjem in novo toploto.

Kmalu po tej bolezni je Mala Terezija prejela prvo sveto obhajilo. Ker je že tako zgodaj izgubila svojo mamico, so učiteljice benediktinke izvolile njo za slovesno posvetitev preblaženi Devici. Tisto popoldne je darovala vse svoje srce ljubi Materi božji za vedno in najiskreneje jo je prosila njenega varstva.

Pozneje je prišla s svojim očetom in sestro Celino v Pariz, v svetišče Naše ljube Gospe Zmagalke. Tu je prejela milosti, podobne onim, ki jih je bila dobila na dan prvega svetega obhajila. Njeno srce je prekipevalo od sreče in blaženega miru. Tukaj ji je nebeška mati tudi jasno pokazala, da je ona bila tista, ki se ji je nekdanje blaženo nasmehljala in jo ozdravila.